

hvilket man sagde, at man støttede nogle af dette Udvalgs Tanker, men ikke andre, benyttende det halvvejs og fo nægtende det halvvejs, og saaledes at den højtærede Statsminister paa dette Tidspunkt erklærede, at han ikke i Enkeltheder kendte Indholdet af den Plan, som hans særlige delegerede var bemyndiget af den danske Regering til at støtte. Dette var unægtelig en Sammenblanding af officielle og uofficielle Forhandlinger, af helt officielle og helt private Forhandlinger, og det forbavser mig, at noget saadant overhovedet har kunnet finde Sted under en dansk Regerings Ansvar. Men ogsaa dette ønsker jeg for mit Vedkommende skal belyses helt og fuldstændigt gennem en Redegørelse, som man fra de forskellige Partiers Side er villig til at staa inde for.

Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Brorsen, sagde, at man i denne Sag intet havde at skjule, det hele kunde offentliggøres, men et Øjeblik efter sagde det ærede Medlem, at de intimeste Ting kunde man dog ikke lægge frem. Jeg ved ikke, hvilken af Delene det ærede Medlem mener, men jeg formoder, at det, han har ment at ville sige, er det, at der intet er at skjule for Regeringens og dens Partis Skyld, og hvis dette er rigtigt, haaber jeg, at det ærede Medlem ogsaa vil yde sin Medvirkning til, at hele Karakteren af det, der er sket, kommer frem. Det ærede Medlem sagde dernæst, at selv om nu alt blev offentliggjort paa nær nogle ganske enkelte Dokumenter, vilde jeg blive ved at sige, at der endnu var et og andet, som ikke var kommet til Befolkningens Kundskab. Men dette kan det ærede Medlem jo sikre sig imod ved, at der bliver ført en Forhandling mellem et Udvalg og Regeringen om, hvorledes Offentliggørelsen skal foregaa, og hvis der bliver Enighed der, kommer der selvfølgelig ingen Klager. Hvis derimod det ærede Medlem siger: Vi vil ikke forhandle, men nu offentliggør vi noget paa den Maade, det passer os, er det meget muligt, at der, selv om man bestræber sig for at gøre en saadan Redegørelse saa objektiv som muligt, dog vil være adskillige, som ikke føler sig tilfredsstillt deraf og vil være nødt til vedblivende at føre Klage. Derfor tror jeg, at det ogsaa er i Regeringens og dens Partis egen Interesse, at denne Sags Behandling og Løsning tilrettelægges, saaledes som det foreslaas fra vor Side.

Naar det ærede Medlem endelig føjede til, at vi ikke skulde give det Udseende af, at der var foregaaet Ting, som vi ikke havde anet Muligheden af, vil jeg for mit Vedkommende sige, at med det Kendskab,

jeg gennem disse Dokumenter har faaet til de Forhandlinger, der foregik gennem Professor Vinding-Kruses Sendelse til Paris, er der kastet et Lys over den nuværende Regerings Holdning ved den Lejlighed, som jeg indtil det Øjeblik, jeg saa disse Dokumenter, vilde have anset for fuldstændigt umuligt. Man har fra denne Regerings Side handlet i en saadan Grad i Modstrid med det Standpunkt, som Regeringens Medlemmer og Medlemmer af Rigsdagen indtog i Oktober 1918 og den følgende Tid, og som den højtærede Statsminister som Deltager i Forhandlingerne i Paris i Foraaret 1919 indtog sammen med os andre, at jeg, indtil jeg saa disse Dokumenter, vilde have anset det for umuligt. Dette er vor Opfattelse af de Oplysninger, der foreligger gennem Dokumenterne. Jeg tror derfor, det vil være nyttigt, at de kommer til at foreligge for Befolkningen, saaledes at denne faar Adgang og Lejlighed til at dømme om, hvorvidt denne Opfattelse er berettiget, eller om man vil mene, at den højtærede Statsminister kan forsvare den Forvandling af Landets Politik paa dette Omraade, som han fortog paa det Tidspunkt, da han overtog Ledelsen af den danske Stats politiske Holdning i Løsningen af det sønderjydske Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte som Ordfører for Partiet Venstre, at man stod meget køligt overfor selve Tanken om et saadant Udvalg, og han føjede til, at Finansudvalget jo kunde bruges. Ja, der staaer det ærede Medlem jo overfor den højtærede Statsministers Ord fra tidligere Tid. Men han erklærer dernæst, at nu er vi ved at glide ind i normale Tider, medens Forholdene tidligere var saa mærkelige, at en anden Fremgangsmaade kunde være nødvendig. Ja, Tiderne var unægtelig den Gang af en særegen Karakter, og derfor modtog vi ogsaa med største Velvillie det Forslag, som da blev stillet af Statsministeren, men naar det ærede Medlem siger, at vi nu befinder os i normale Tider, saa tror jeg dog, at naar han ser ud over Landet og ud over de omgivende Lande, ser paa det danske Pengevæsens Tilstand, det danske Forretningslivs Tilstand, ser paa hele den Gruppe af Forhandlinger, som Danmark fra Dag til Dag maa deltage i, saa vil han faa et levende Indtryk af, at vi ikke er kommet ind i normale Tider, og jeg tror, det ærede Medlem vil erkende med mig, at før denne Rigsdags-samling er til Ende i Danmark, er der ingen Udsigt til, at Europa befinder sig under normale Forhold. Jeg tror ogsaa, at det